

عنوان مقاله:

اثربخشی رفتاردرمانی شناختی مثبت نگر بر کیفیت زندگی و پرخاشگری دانش آموزان دختر مقطع متوسطه دوم دارای والدین/ والد معلول شهرستان کنگاور

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

شهربانو رستم آبادی - کارشناس ارشد دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه

خلاصه مقاله:

این پژوهش به منظور بررسی اثربخشی رفتاردرمانی شناختی مثبت نگر بر عزت نفس، کیفیت زندگی و پرخاشگری دانش آموزان مقطع متوسطه دوم دارای والدین / والد معلول شهرستان کنگاور انجام گرفت. روش پژوهشی نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون بودند. با روش نمونه گیری تصادفی در دسترس ۳۲ نفر از دانش آموزان با هماهنگی با مدیر و مشاوره مدارس وجود داشته انتخاب و در دو گروه آزمایش (۱۶ نفر) و گروه کنترل (۱۶ نفر) گمارده شدند. در این طرح گروه آزمایش در طی ۱۰ جلسه ۹۰ دقیقه ای تحت آموزش رفتاردرمانی شناختی مثبت نگر قرار گرفتند. ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی (۱۸۸۹) و پرخاشگری آرنولد اچ باس و پری (۱۹۹۲) بوده که هر دو گروه قبل از آزمایش پرسشنامه ها را تکمیل کردند پس از آموزش رفتاردرمانی شناختی مثبت نگر که طی جلساتی بر روی گروه آمایش اجرا شد درحالیکه گروه کنترل هیچ آموزشی دریافت نکردند. سپس هر دو گروه مجددا پرسشنامه ها را تکمیل نمودند. داده ها در این پژوهش و آزمون تحلیل کواریانس چند متغیر (MANCOVA) مورد تحلیل قرار گرفتند. نتایج نشان داده که رفتاردرمانی شناختی مثبت نگر برافزایش، کیفیت زندگی و کاهش پرخاشگری دانش آموزان دختر مقطع متوسطه دوم دارای والدین/والد معلول موثر است. یافته های این پژوهش ضرورت کاربرد رفتاردرمانی شناختی مثبت نگر بر کیفیت زندگی و پرخاشگری دانش آموزان دختر نشان میدهد.

کلمات کلیدی:

رفتاردرمانی شناختی مثبت نگر، کیفیت زندگی، پرخاشگری،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1446106>

